

ВІКТОРУ МИКОЛАЙОВИЧУ САМОЙЛЕНКУ – 60 !

У вересні 2015 р. виповнилося 60 років від дня народження відомого гідролога, гідро-еколога, геоеколога, професора кафедри фізичної географії та геоекології, доктора географічних наук Віктора Миколайовича Самойленка

Народився Віктор Миколайович 25 вересня 1955 р. в м. Києві.

У 1977 р. закінчив кафедру гідрології і гідрохімії географічного факультету Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка спеціальність "гідрологія", кваліфікація "географ-гідролог", у 1982 р. – аспірантуру Центрального науково-дослідного інституту комплексного використання водних ресурсів (м. Мінськ, Білорусь).

1977–1992 рр. – інженер, науковий співробітник, вчений секретар, завідувач відділу, заступник директора Української філії Центрального НДІ комплексного використання водних ресурсів (УФ ЦНДІКВВР), перетвореного у 1991 р. в Український науково-дослідний інститут водогосподарсько-екологічних проблем (УНДІВЕП).

У 1988 р. захистив кандидатську дисертацію "Методи гідравлічного моделювання статистичних деформацій піщаних укосів у зоні руйнування хвиль" за спеціальністю 05.14.09 – гідравліка та інженерна гідрологія, кандидат технічних наук.

1992–2001 рр. – генеральний директор, завідувач науково-дослідним відділенням екологічного центра "НІЦ ВЕМОВ" Української екологічної асоціації "Зелений світ".

У 2000 р. захистив докторську дисертацію "Методологія і застосування стохастичної екогідрології у постчорнобильський період" за спеціальністю 11.00.07 – гідрологія суші, водні ресурси, гідрохімія.

З 2001 р. – професор кафедри фізичної географії та геоекології

Викладає дисципліни: "Імовірнісні математичні методи в географії", "Географічне моделювання", "Географічні інформаційні системи та технології", "Менеджмент міжнародних екологічних проектів", "Управління проектами й програмами в сфері природничої географії", "Основи організації наукових досліджень".

Наукові інтереси: теорія та прикладні дослідження в географії, геоекології й дидактиці географії, зокрема геоінформаційне моделювання динаміки та стійкості геосистем різного типу для їхньої геоекологічно-економічно збалансованої реабілітації, створення екомереж і оптимізації геоекологічного моніторингу; підготовка монографій та навчальної літератури геоекологічного спрямування, в т.ч. для міжнародного екологічного співробітництва.

Науковий керівник понад 35 науково-дослідницьких проектів. Розробник нового наукового напрямку в геоекології гідроінвайронментології.

Експедиційні дослідження: річки Іртиш, Тиса, Кама, Березіна, Сів. Донець, Дністер; берегова зона Азово-Чорноморського басейну; дніпровські й волзькі водосховища та водосховища Грузії; система радіогідроекологічного моніторингу геосистем півночі України. Рекогносцирувальні обстеження геосистем річок: Дунай, Сена й Луара (Франція), Муррей (Австралія), Тонгаріро (Нова Зеландія), Ніл і Замбезі (Африка), Махавел і Бентота (Шрі-Ланка), а також річок Шотландії, Англії й Італії, північно-західного Середземномор'я, Південної Африки, Кіпру, Мальти, Туреччини, Сінгапура й Мексики.

Автор понад 200 опублікованих, у т.ч. в іноземних фахових виданнях Великої Британії, Австрії, Німеччини, Швеції, наукових і навчально-методичних праць, зокрема 11 монографій, 6 підручників і 12 посібників, 10 навчальних програм і 5 методичних рекомендацій. Найбільш вагомі: "Кадастр радіоактивного забруднення водних об'єктів України місцевого водокористування" (у 2-х т., 1998 р.); "Комплексне районування радіоактивно забруднених територій Полісся і півночі Лісостепу за гідрологічно-ландшафтними умовами та можливими радіоекологічними наслідками місцевого водо- і ресурсокористування" (1999 р.); "Комплексний радіоекологічний моніторинг водойм місцевого водокористування і методологічно-оптимізувальні рішення стохастичної екологічної гідрології" (2000 р.); "Статистичні та стохастичні математичні методи в географії" (2002, 2011 рр.); "Географічні інформаційні системи та технології" (2003, 2010, 2012 рр.); "Математичне моделювання в геоекології" (2003 р.); "Інформаційний менеджмент екологічно-го оздоровлення міжнародного басейну Дніпра" (2004 р.); "Геоінформаційне моделювання екомережі" (2006 р.); "Моделювання урболандшафтних басейнових геосистем" (2007 р.), "Модельна ідентифікація берегових геосистем" (2012 р.), "Загальна методика навчання географії" (2012 р.), "Дидактика географії" (2013 р.).

Член-кореспондент Української академії наук національного прогресу (УАННП).

Член Національного Комітету України з Міжнародної Гідрологічної Програми ЮНЕСКО/Оперативної Гідрологічної Програми ВМО, Міжнародної асоціації гідрологічних наук (IAHS), Українського національного комітету управління міжнародними проектами Програми розвитку ООН/Глобального екологічного фонду з екологічного оздоровлення транскордонного басейну Дніпра, представник України в групі з ПС Міжнародної комісії з охорони річки Дунай (ICPDR). Співавтор Міжнародної електронної бази даних (веб-сайту) "Екологічний стан басейну Дніпра".